

Ліцько спіт'ємбрій

плотю ѿбложиа всімъ віозїлъ, и смертию драхость
тавік разрѹши.

Інк. ірмосъ:

Оужасеся ѿ се́му небо, и землю оудишиша концы, ико вгъ тавіка
человѣкомъ плоти, и чрево твое бысть пространнѣи нѣсъ. тѣмъ
тѣ вци аггловъ и человѣкъ инионачалїа величаютъ.

Свѣтоавленія дхобнаго исполненія быивъ преподобне сѣргіе,
свѣтыльникъ сїла и здадеча тавіка есі, словесыя зарї намъ
ѡблистиа, и пребѣственныя грци жиліце показался есі.

Вонетини тѣ велика оучищелъ, мѣдре сѣргіе, российскимъ
страдамъ христосъ даровъ, и неложнымъ правленіемъ правдаци
Отечество свое, и оученія сладчайша мѣда и зливаныца:

и хже тако ѿ скрина и ми вѣрніи почерпаемъ неизвестно.
Душетлбнныя отрасли побѣдивъ, тако пастырь истинный

оупаслъ есі словесное христово стадо, еже винъ благодаřио

дх тако цвѣты ранская пинтая преподобне. Бгородиченъ:

Чалмы та воспѣваемъ ѿблажданна, и немолчно ти еже

радѹися, копіемъ: ты бо источила есі всімъ радованіе.

Інк. ірмосъ:

Образъ чистаго рождества твоего Огнепалимъ кѹпина показа не-
шопальна, и нынѣ на насъ напасетъ сирипѣюющю огасити, молимся
пещь, да тѣ вци непрестанно величаемъ.

Анбовио христово мѣдре, просвѣщаешь, и добродѣтельми
ѡблистиаешь, не ѿскверниа есі душа твоя добротъ, ко
оцѣмъ преставиша есі въ добрѣй старости, и бѣ со агглы
сѣргіе, предстоиши.

Чисти наша сокрѣшеннѧ слове, и просвѣти очи сердчиныа,
еже чисто зреши твою свѣтлость бжественнаша свѣтолітіа,
молитвами твоими огоднника сѣргія, да тѣ вси величаемъ.

Бгородиченъ:

Страннаго твоего чудеса! ты бо дѣо вци, таинство
прежде вѣківъ и родівъ сокровенное въ бѣ всѣмъ создавшемъ,